

Єгор Іванович Орлов

(1865–1944)

Видатний хімік-технолог, академік. Основні наукові дослідження в галузі хімічної кінетики й технології виробництва неорганічних продуктів.

1908 року здійснив другий в історії хімії (після одержання П. Сабатьє метану 1902 року) каталітичний синтез: одержання етилену з водню й оксиду Карбону. 1923 року спосіб Орлова удосконалили німецькі науковці Ф. Фішер і Х. Тропш, і ця реакція була названа їх іменами.

Від 1911 до 1927 року Орлов був професором й завідувачем кафедри технології мінеральних речовин Харківського технологічного інституту. 1929 року Технологічний інститут було реорганізовано в Харківський політехнічний інститут, а 1930 року на його базі створено самостійний Харківський хіміко-технологічний інститут та ще декілька інститутів.

У Харківському технологічному інституті Орлов здійснив цілу низку важливих наукових досліджень. Наукова праця «Формальдегід, його добування, властивості й застосування» після перекладу на німецьку мову стала основою організації виробництва формальдегіду в усьому світі.

Від 1927 до 1932 року очолював Український науково-дослідний інститут силікатної промисловості. Був організатором науково-дослідного інституту вогнетривів у м. Харкові, який існує й розвивається до теперішнього часу. 1929 року обраний до числа членів хіміко-математичної секції Академії наук УРСР.

Орлов уперше в світі запропонував і дослідив виробництво сульфатної кислоти за так названим «мокрим каталізом». Впровадив ванадієвий і хромованадієвий каталізори для виробництва сульфатної кислоти на стадії окиснення SO_2 до SO_3 замість платинових каталізаторів.

Автор праць із хімічної кінетики й каталізу, виробництва соди, сульфатної кислоти.